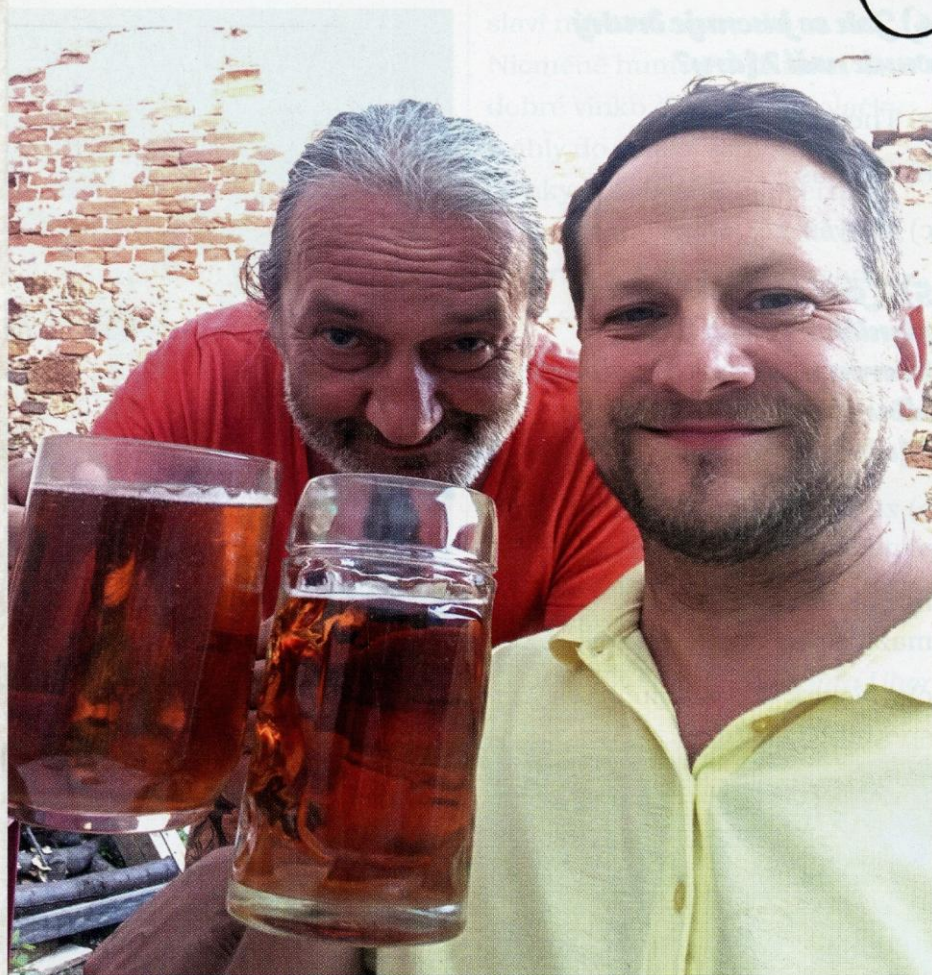

Výlet

Ano, hned, jak jsem napsal Anadpis, napadla mě písnička Igora Moška. Ta optimistická. Jenže já moc optimistický v tuto chvíli nejsem. Chudinka Lucinka, šéfredaktorka, mě již týden burcuje k dodání článku a já mám v hlavě prázdnou. Žádný nápad, námět. Dnes mi dokonce napsala, že i Peterka dodal. A tak se stydím a stydím a zoufám si. Peterka byl přeci vždy poslední!!!

V sobotu jsem měl narozeniny, a tak jsem ke svým narozeninám pozval souseda Pipíka se synkem Eliášem na výlet. Slíbil jsem Lucince, že výlet přinese inspiraci, a tudíž i článek. Klouček si vymyslel výlet do ZOO na Hluboké, což máme od domu asi osm kilometrů. Takže doprava nejjednodušší – autem. Takže žádné vzrůšo. Žádný námět. Za zmínku stojí pouze to, že v zoologické restauraci spal kuřecí řízek

s hranolkami a žádonil ještě jeden. Ani táta, ani já jsme mu nechtěli dopřát nášupu, neboť jsme nevěřili, že to sní.

Ukecal nás, a tak jsem mu objednal ještě jeden řízek, tentokrát bez hranolek. Já i tatík jsme čekali na výsledek. On to opravdu snědl a šel si hrát s kozami. Pardon, aby nebylo špatně pochopeno! V hlubocké ZOO mají u restaurace takový výběh, kde si děti hrají se čtyřnohými a rohatými kozami. Tedy povorami trpělivými a žádonícími potravu od malých dětí. Ta se dá zakoupit v automatu před výběhem. Děti jsou šťastné a kozy spokojené. Zatímco si klouček užíval kozích kamarádů, já si dal čtvrtou kofolu a tatík první pivo. Před tím pil s kloučkem vodu s citronem.

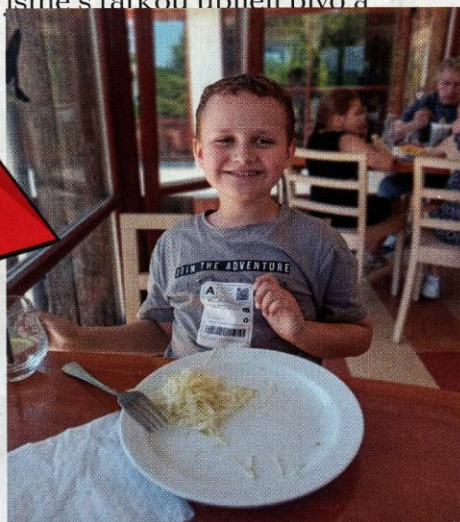
Druhá půlka prohlídky byla pro mě vcelku zrychlená. Jestli to byla ta tatarka, nebo kombinace kofoly s tatarkou? Kdo ví... Mají tam WC, a to hned několikero. Odzkoušel jsem všechna a musím uznat, WC v ZOO Hluboká prošla všemi testy bez jakýchkoli závad.

Uslava

Takhle: Nejsem slavící typ, ale využil jsem datumu k možnosti získat povídku. No nic. Je pondělí podvečer a já se snažím něco vymyslet.

Po cestě domů jsme nakoupili naložené masíčko, buřtíky, pivo a Jindřichohradecký rum. (pardon – tuzemák). To je jediný rum, který uznávám. Klouček si do košíku naházel spoustu sladkostí a odpolední siesta mohla začít. Mladík si, jako obvykle, vyžádal hru „Slovní fotbal“. Tuto mám rád a obdivuji, jakou slovní zásobu mladý muž má. Tak má také po kom. Maminka i tatínek se mu, sic zvlášť, ale věnují velmi vzorně.

Během toho, kdy mě Eliáš zásoboval písmeny „A“, se na grilu škvířily dobroty. Zatím jsme s taťkou upíjeli pivo a

běží. Prostě absolutní pohoda. Jenže mi v pozadí mysli běží to neštěstí, že nemám uspokojenou šéfredaktorku Lucinku.

Neděle, den polé

Je patnáctého června dopoledne a na zahradě se u kávy schází jeden polomrtvolný asi oslavenec, jeden unavený tatík a ultraenergický klouček. Fotři usrkávají unaveně kávu, mrňavec se dožaduje výletu. Ale moudří a líní starci vymyslí lest.

Mladší z kmetů se odhodlal k nástupu do automobilu bez klimatizace a ten starší – já se obětoval a poslal peníze. Výsledek?

Bazén!

A kmeti mají klid. Tatík nafoukl, pan bytný zapůjčil hadici a pak si s námi dal

druhou polovinu rumu. A klouček už nepotřebuje výlet, ráchá se ve vodě a kmeti se usmívají, jak situaci zvládli.

Epilog

Sám se divím, že se z bezmoci dá napsat něco. Víkend byl hezký a snad mě Lucinka pochopila, že když není co, tak není co. Snad pochopíte okurkovou sezónu. Na prázdniny již máme několik námětů. Tak na brzkou přečtenou moji milí čtenáři.

Váš HyPulík

